

“मीठे बच्चे- चेरिटी बेगिन्स एट होम, आफ्नो परिवारलाई ज्ञान सुनाऊ, आफ्नो साथीहरूको कल्याण गर ।

प्रश्न:- कुन श्रीमतको पालन गर्ने बच्चाहरूले आफ्नो अवस्थालाई एकरस बनाउन सक्छन् ?

उत्तर:- अवस्थालाई एकरस बनाउनको लागि बाबाको श्रीमत छ- प्यारा बच्चाहरू ! दिनहुँ बिहान सबेरै उठेर बडो प्यारसँग बाबालाई याद गर । आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ त्यसलाई सुन । यदि याद गर्दैनौ भने फाल्तू विचार चल्छन्, व्यर्थ संकल्प आउँछन् । त्यसैले बाबा राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! दिनहुँ बिहान-सबेरै उठेर आफैँसँग प्रतिज्ञा गर- हिँड्दा-डुल्दा, खाँदा... भोजन बनाउँदा एक बाबालाई नै याद गर्नेछु ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूले जान्दछन्- रूहानी बाबा हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता, जो सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । उहाँलाई नै शिवाए नमः भन्दछन् । फादर पनि भन्दछन्, उहाँ बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ, जसलाई पतित-पावन, ज्ञानका सागर भनिन्छ । अब तिमीले बुझेका छौ- हामी उहाँको साथमा बसेका छौ । यो तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु छ । जस्तै कहीं एउटा गीता पाठशालामा कृष्णको ६ फुटको लामो चित्र थियो । अब कृष्णलाई वास्तवमा सानो नै देखाउँछन्, फेरि भन्छन्- गीताको भगवान् थिए । फेरि गीता कहिले सुनाए ? बचपनमा वा जब ६ फुटको भए अनि सुनाए ? राधा र कृष्णको जोडी थियो । राधाको कृष्णसँग के सम्बन्ध छ ? राधालाई भगवती र कृष्णलाई भगवान् भन्दछन् । यी दुवैको के सम्बन्ध छ, यो कसैलाई थाहा छैन । कृष्णले गीताको उपदेश दिए, तर कहिले ? जब तिमीले यस्तो-यस्तो प्रश्न सोध्यौ भने मनुष्यले बुझ्दछन्- यो त ब्रह्माकुमार-कुमारी बाहेक अरू कसैले सोध्न सक्दैन । कुनै पनि ठूला-ठूला राजा आदि जति पनि छन्, उनीहरू संन्यासीको पाउ अवश्य पर्छन् । कसैलाई पनि सोध्ने हिम्मत नै रहँदैन । तिमीले त हिम्मत राख्छौ । भन्छन्- ब्रह्माकुमारीहरूमा यति ज्ञान छ, जसले बसेर रचयिता र रचनाको यति ज्ञान दिन्छन् । उहाँको जीवनी सुनाउँछन् । तिमीले सोध्न सक्छौ- शिव जयन्ती मनाउनुहुन्छ, पूजा आदि पनि गर्नुहुन्छ भने अवश्य उहाँ कुनै समयमा आउनुभएको थियो । त्यसैले त शिव जयन्ती मनाइन्छ । उहाँ कहिले आउनुभयो ? शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको आफ्नो शरीर छैन । शिव जयन्ती मनाइन्छ भने अवश्य शरीरमा आउनुभएको हुनुपर्छ । निराकारको जयन्ती कसरी हुन सक्छ ? आत्मा त अमर छ । जयन्ती तब मनाइन्छ, जब मर्छन् अनि जन्मिन्छन् । आत्माको जयन्ती हुँदैन । आत्मा त अविनाशी हो । यस्तो भनिँदैन- आत्माको जयन्ती । शिव त हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको चित्र लिंगको रूपमा राखिन्छ । तिमी बच्चाहरूले यो विचार गर्नु पर्छ । यहाँबाट आफ्नो घर, धन्दा आदिमा लागेपछि यो कुरा नै बुद्धिबाट निक्लिन्छ । चिन्तन चल्दैन । गुरु आदिको जंजीरमा पनि धेरै फँसेका छन् । कुरै नगर । अबलाहरू धेरै भोला हुन्छन् नि । तिमीले उनीहरूसँग सोध्न सक्छौ- शिव जयन्ती मनाइन्छ तर उहाँ को हुनुहुन्छ ? उहाँले आएर के गर्नुभयो र कहिले आउनुभयो ? जयन्तीको मतलब नै हो जन्म । निराकार शिवको जन्म मनाइन्छ । उहाँ निराकार हुनुहुन्छ भने उहाँको फेरि जन्मदिन कसरी मनाउन सकिन्छ ? कसमा आउनुभयो ? आत्मा शरीरमा गएपछि भनिन्छ जन्मदिन । आत्मा त आत्मा नै हो । शरीरमा प्रवेश गर्छ अनि भनिन्छ आत्माले शरीर लियो, पार्ट खेलको लागि । उहाँ त हुनुहुन्छ

निराकार । उहाँले जन्म कसरी लिनुभयो ? कसमा आउनुभयो ? उहाँलाई त परमात्मा भनिन्छ । यो कसैलाई पनि थाहा छैन । धेरै शास्त्र आदि त पढेका छन्, तर केही पनि थाहा छैन । अहिले तिमी ज्ञानद्वारा भरपुर छौ । अहिले तिमीले ज्ञान नै सुनाउनु छ । कुनै-कुनै दुई-तीन वर्ष आउँछन् फेरि अज्ञानको प्रवेशता हुन्छ । बाबा फेरि अज्ञानलाई निकालेर ज्ञानको धारणा गराउनुहुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान दिइन्छ । तर पुरुष ज्ञानमा, स्त्री अज्ञानमा छन् भने मानौं हाँस र बकुल्लो बन्छन् । त्यसैले पहला त स्त्रीलाई ज्ञान दिनुपर्छ । स्त्रीले पतिलाई गुरु ईश्वर मान्छन्, त्यसैले स्त्रीले गुरुको आज्ञा मान्नुपर्छ नि । यो यहाँको कुरा हो । वहाँ त आज्ञा मान्ने नमान्ने सवाल नै हुँदैन । सबै प्यारसँग चल्छन् । वहाँ यस्तो कुनै कुरा नै हुँदैन, त्यसैले चेरिटी बेगिन्स एट होम । स्त्री ज्ञानमा आउँछन्, पति आउँदैन भने के गर्न सक्छन् ! भूँ-भूँ गर्नु छ । बच्चाहरूले पनि भूँ-भूँ गर्नु छ । आफ्नो साथीहरूको कल्याण गरून् । उनलाई पनि बताऊ— बाबालाई याद गर्नुहोस् । अब लडाईं सामुन्ने खडा छ, बाबा आउनुभएको छ । मनुष्य पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । जब पतित दुनियाँको विनाश हुनु छ भने तिमी फेरि पतित किन बन्छौ ! माता ज्ञानमा छन् भने माताको काम हो आफ्ना साथीहरूको कल्याण गर्नु । अहिले तिमी बाबासँग २१ जन्मको लागि सारा राज्य लिन्छौ । तिमीलाई कसैले हात लगाउन सक्दैन । तिमी सारा विश्वको मालिक बन्छौ । फरक हेर कति छ । यस्तो वर्सा दिनेलाई कति याद गर्नुपर्छ । यहाँ त धेरै छन्, जसले सारा दिनमा शिवबाबालाई याद नै गर्दैनन् । सारा दिन घरकै धन्दा आदिको लफडामा रहन्छन् । नत्र सबेरै उठेर बाबालाई धेरै प्रेमले याद गर्नुपर्छ । बाबा हजुरसँग हामी प्रतिज्ञा गर्छौं । हजुरबाट हामी वर्सा अवश्य लिन्छौं । बाबा ! हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ । हजुरको यादद्वारा विकर्म विनाश हुन्छ । भित्र आफैँसँग कुरा गर्नु, यसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ । बाबा हजुरबाट पूरा वर्सा लिएर नै छोड्छु । अब मलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ, तब नै सत्ययुगी राज्य पाउँछु । बाबा हजुरलाई निरन्तर याद गर्छु । ६३ जन्ममा कति पाप गरेको छु । कति शिरमा बोभ्र छ, यसैले बाबा म हजुरलाई धेरै याद गर्छु । बाबा म खाना पकाउँछु, घुम्न जान्छु तापनि हजुरको यादमा रहन्छु । यस्तो-यस्तो कुरा गरेर प्रतिज्ञा गर्नु भने विकर्म विनाश हुँदै जान्छ । बाबा म भोजन बनाउँछु, हजुरको यादमा । मलाई सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ । थाहा छैन भोलि नै शरीर छुट्यो भने म सतोप्रधान त बनेको छैन ! मृत्युको डर हुन्छ नि । बाबा म जीवन छँदै हजुरसँग वर्सा अवश्य लिन्छु । फेरि हेर्नुपर्छ— आजको सारा दिनमा मैले कति याद गरें ? कुनै पनि हालतमा यादको यात्रामा अवश्य रहनु छ । गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ । युक्तिसँग चल्नु छ । यसरी तीव्र वेगसँग पुरुषार्थमा लागेमा याद पनि रहन्छ र आयु पनि बढ्छ । भविष्यमा तिम्रो आयु बढ्छ, याद गर्दैनौ भने पद पनि कम हुन्छ । पुरुषार्थ गरेर बाबाबाट वर्सा त लिनु छ नि । अनि स्वदर्शन चक्रधारी पनि बन्नु छ । जस्तै हिन्दुहरूलाई क्रिश्चियन बनाउनको लागि नन्सहरू धेरै डुलिरहन्छन् । घरमा, दुकानमा जान्छन्, सबैलाई भन्छन्— बाइबिल लिनुहोस्, यो लिनुहोस् । हाम्रो क्रिश्चियन धर्ममा धेरै सुख छ । उनीहरूको पनि मिशन छ, बौद्धीहरूको पनि मिशन छ । हिन्दूहरूले यो जान्दैनन्— यिनले के गर्छन् ! हाम्रो हिन्दूलाई क्रिश्चियन बनाइरहन्छन् । तिमी प्रदर्शनीमा कति सम्झाउँछौ । विचार पनि लेखेर दिन्छन् । तर घरमा गयो खलास । यसको लागि गायन छ— बाँदरको अगाडि रत्न राख्यो भने उसले पत्थर सम्भेर फ्याँकिदिन्छ । यहाँ पनि अविनाशी ज्ञान रत्नलाई पत्थर सम्भेर फ्याँकिदिन्छन् ।

२०७३ भाद्र २२ बुधवार ०७-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
यो पनि केही बुझ्दैनन् । हो, जो यस धर्मको होला, उसलाई नै टच हुन्छ । कुरा धेरै सहज छ । बाबा
स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ । बाबा यहाँ आउनुहुन्छ पनि एकै पटक ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले म पतित-पावन बाबालाई बोलाउँदै आएका छौ । अब म आएको छु,
तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन । तिमीले भन्छौ पनि— हामी यस भ्रष्टाचारी सृष्टिलाई श्रेष्ठाचारी
बनाएर नै छोड्छौ । अहिले त सबै नर्कवासी छन् । तिमी अहिले शिवबाबाको श्रीमतमा छौ । शिव
भगवानुवाच— म तिमीलाई स्वर्गको मालिक, राजाहरूको राजा बनाउँछु । गीतामा धेरै राम्रो लेखिएको
छ, भनिएको छ— म यी साधुहरूको पनि उद्धार गर्न आउँछु । त्यसैले यो उनीहरूलाई पनि
सुनाउनुपर्छ नि । पुकार्छन् पनि— पतित-पावन सीताहरूको राम । अब यसको अर्थ पनि बुझ्दैनन् ।
सबै हुन् भक्तिनी अथवा सीता । उनले पुकार्छन्— हे राम आएर हामी सीताहरूको उद्धार गर्नुहोस् ।
फेरि भन्छन्— रघुपति राघव राजा राम... वास्तवमा राजा रामको कुरा होइन । यो हो मुख्य भूल,
शिवको बदला श्रीकृष्णको नाम लेखिदिएका छन् । सोध्नुपर्छ— कृष्ण वा रामलाई कालो किन
देखाइएको हो ? सत्ययुग त्रेतामा हुन्छन् नै सुन्दर फेरि श्याम बन्छन् । पहिला गोल्डेन एज, सिल्भर
एज, फेरि कपर, आइरन एज हुन्छ । यस समय हो आइरन एज । गोल्डेन एज हुँदा कति मान थियो ।
युक्तिसँग सम्भाउनुपर्छ । उनले कुनै यति चाँडै आफ्नो हठ छोड्दैनन् । वृक्षको आयु धेरै भएपछि वृक्ष
जीर्ण हुन्छ, आयु त यस दुनियाँको पनि छ नि । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ । पुरानो मतलब
कलियुग, तमोप्रधान दुनियाँ । यसमा एउटा पनि सतोप्रधान हुन सक्दैन । अब तमोप्रधानलाई समाप्त
हुनु छ । नयाँ दुनियाँ कसले स्थापना गर्छ ? उही बाबाले । यस्तो होइन प्रलय हुन्छ । बाबालाई
पुकार्छन् नै तब, जब पतित हुन्छन् । फेरि भन्छन्— आएर पावन बनाउनुहोस् । आउनुहुन्छ पनि
अवश्य पुरानो दुनियाँमा । पतित-पावन भन्दछन्, अवश्य अन्त्यमा नै आउनुहुन्छ । स्वयं भन्नुहुन्छ— म
कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु, पावन दुनियाँ बनाउन । अहिले हो संगम । अहिले बाबा
सबैलाई सद्गतिमा लैजानु हुन्छ । त्यसैले यस्तो बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ नि । आफ्नो अवस्थालाई
जमाउनु छ । सबैरै उठेर बाबालाई याद गर्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा सम्झनु छ । यी शरीरका अंगहरू
हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! म तिमीलाई जे सुनाउँछु, त्यो सुन । मुक्ति-जीवनमुक्तिको लागि
अरू कसैको कुरा नसुन । परमधामदेखि बाबा आउनुभएको छ, पावन बनाउन । फेरि तिमी पुराना
शास्त्रहरूलाई किन याद गर्छौ ? भक्ति गरेका हौ नै भगवान्सँग मिल्नको लागि । उहाँ त सर्वका
सद्गति दाता बाबा हुनुहुन्छ नि । बाबा सिवाए यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन । यी लक्ष्मी-नारायणलाई
पनि यो राज्य कसरी मिल्यो ? आत्माको लागि भन्छन्— उहाँ बिन्दु हुनुहुन्छ, चम्किन्छ अजब
सितारा । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— तिमीले मलाई भन्छौ परमात्मा, सुप्रीम सोल । लौकिक बाबालाई
कहिल्यै परमात्मा भनिन्छ र ? परमात्मा, जो परमधाममा रहनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ सुप्रीम सोल ।
उहाँ तिम्रो बाबा हुनुहुन्छ । उहाँ आएर यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ । गुरुले शिष्यलाई साथमा बसाउँछन्
नि । यो कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैन । अहिले तिमीले जान्दछौ— उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ । ५ हजार
वर्ष पहिले पनि बाबाले योग सिकाउनुभएको थियो— मलाई याद गर, विष्णुपुरीलाई याद गर । अवश्य
संगममा नै भन्नुहुन्छ । सत्ययुगमा थियो एक धर्म । अवश्य फेरि एक धर्म हुन्छ नि । यतिका धर्म सबै
विनाश हुन्छन् । यो त्यही समय हो । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने म तिमीलाई विश्वको
मालिक बनाउँछु । बाबाको यादद्वारा नै तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— जो

२०७३ भाद्र २२ बुधवार ०७-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बच्चाहरूले राम्रो सेवा गर्छन्, म उनलाई याद गर्छु किनकि मेरो सहयोगी हुन् । धेरैको कल्याण गर्छन् भने उनीहरू मलाई प्यारो लाग्छ । तिमीलाई त एक बाबा नै प्यारो लाग्छ, जसबाट वर्सा मिल्छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । यादको यात्रामा रहनु छ । धेरै फाल्तु विचार पनि आउँछन् । भक्ति मार्गमा आफैँलाई थप्पड पनि मार्छन् ताकि मलाई शिवको दर्शन होस्, धेरै मेहनत गर्छन् दर्शनको लागि । यहाँ तिमीले बुझेका छौं— बाबाको यादद्वारा पाप काटिन्छ र २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ । दर्शन भएर मात्रै कुनै पाप काटिदैन । बाबा, जसले विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई त धेरै प्रेमले याद गर्नुपर्छ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ— हामी के बनिरहेका छौं । अर्को जन्ममा हामी गएर यस्तो बन्छौं । यो कलेज हो नै सत्ययुगको राजकुमार-राजकुमारी बन्ने । बाबा आएर धर्मको साथसाथै दैवी राजधानी पनि स्थापना गर्नुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले मुक्ति-जीवनमुक्तिको लागि जति पनि ज्ञानको कुरा सुनाउनुभएको छ, त्यही सुन्नु र धारण गर्नु छ, बाँकी सबै बिसिनु छ । आफ्नो र आफ्नो लौकिक परिवारको कल्याण गर्नु छ ।
- २) व्यर्थ विचारलाई समाप्त गर्नको लागि बिहान सबेरै उठेर विचार सागर मन्थन गर्नु छ । यादको यात्रामा लागि रहनु छ ।

वरदानः— एक बाबासँग योग लगाएर सबैको सहयोग प्राप्त गर्ने सच्चा योगी एवं सहयोगी भव जो जति योगी छ, उति उसलाई सबैको सहयोग अवश्य मिल्छ । योगीको कनेक्शन अथवा स्नेह बीजसँग हुनाले स्नेहको रिटर्न सबैको सहयोग प्राप्त हुन्छ । त्यसैले बीजसँग योग लगाउने, बीजलाई स्नेहको पानी दिनेले सर्व आत्माहरूद्वारा सहयोग रूपी फल प्राप्त गर्छ किनकि बीजसँग योग हुनाले पूरा वृक्षसँग कनेक्शन हुन जान्छ ।

स्लोगनः— पुरानो संस्कारलाई मेरो भन्नु अर्थात् पुरुषार्थलाई ढीलो पार्नु हो ।